

۲۰۱۶/۱۰/۲۱

پوهندوی آصف بهاند

له ماشومانو او کوچنیانو سره

د تاوتریخوالی ستونزه

دویمه برخه

زموږ د گلابیو ماشومانو او کوچنیانو سترگی او څیری

موږ ته وایي: موږ د ژوند په هغه پړاو کې یو چې

نه غواړو د خبرو اوریدو په ځای مو پر مخ

څپیری ولگیری، موږ نه غواړو چې

د مثبتو لوستونو او موزیک

د اوریدو پر ځای

د توپک او بمونو

درزا واورو.

له ماشوم او کوچني سره تاوتریخوالی او د هغوی زورونې ته که په ځیر سره وکتل شي، کیدای شي پایلې یې داسې وي:

– له ماشوم او کوچني سره د تاوتریخوالي آثار او پایلې د هغوی پر ذهن او روان باندې د تل له پاره پاتې کیدای شي،
– زموږ په هیواد کې د کورنۍ، ښوونځیو او ټولني په چاپیریال کې، پر ټولنه باندې د ناوړه قوانینو د حاکمیت په وجه د تاوتریخوالي له پاره شرایط چمتو دي او عملي کیری هم،

– جسمي او رواني تنبیه د ماشومانو او کوچنیانو په راتلونکي ژوند باندې ډیره نا وړه اغیز لرلای شي،
– له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي په پایله کې هغوی چغې وهي، خو مشران یا د تاوتریخوالي عاملین یې نه اوري، که یې اوري، پام نه ور ته کوي او ځان حق په جانبه گڼي،

– ټولنه او مشران باید په دې پوه کړای شي چې له ماشومانو او کوچنیانو سره تاوتریخوالی پټ جنایت دی،
او په پای کې دا دوی مهمې پوښتنې چې ټول اړوند مسوولین او قلموال باید پام ور ته وکړي:

۱– له ماشومانو او کوچنیانو سره تاوتریخوال څه شی دی؟

۲– له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي عوامل کوم دي؟

د ي بوي دلي کوچنيانو ته چا د څه په نامه وسله په لاس ورکړي او دا بل ماشوم چا په وسلو او مرميو محاصره کړي؟
 طبعاً مشرانو او هغه مشر نه پوهيږي چي دا حالت پر دي ماشومانو او کوچنيانو باندي په راتلونکي څه راولي؟
 زما نوي نسل چي په دي بڼه روزل کيږي، سبا به د څه تمه تري ولرو؟
 مور لا په اورني کي ماشوم ته د جگړي انځور او د نفرت تابلو په مخ کي ږدو،
 ايا دا تاو تريخوالي دي که نه؟

له ماشومانو او کوچنيانو سره د تشدد او تاوتریخوالي په باب زموږ قلموال غلي نه دي ناست او کله نا کله يي دغو ستونزو ته په پام سره مقالې ليکلي يا ژباړلي دي چې زه به يي د مثال له پاره د ځينو سر ليکونه را واخلم:

– په تعليمي ادارو کي **تشدد**،

ليکوال: ډاکټر مبارک علي،

ژباړن: بارکوال مياخېل،

دا مقاله په تاند وپېپانه کي په څو برخو کي خپره شوي ده.

– د ماشومانو وهل ځيرکتيا ته څومره **تاوان** رسولي شي؟

ليکوال: ډاکټر سباوون،

– ولي جوماتونو کي زده کوونکي ماشومان **وهل** کېږي؟

ليکوال: محمد قاضي زاده،

– لونگ: وهل کړي و يوي بنځي په **تيره** زمانه کي،

هميم جلالزی

افغان ورځپاڼه ليکونکی،

– کورنی **شخړي** او ماشوم،

ژباړه: نعيمه غني،

– د بشونکي ورځ، تعليم په **وهلو** نه په مينه زده کول کېږي

ليکونکی. نوربادشاه يوسفزی،

د پاڼو شميره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په ځير و لولئ

دغه راز په پل وبيپانه کې - چې د ماشومانو او کوچنيانو د روزني او د ماشومانو او کوچنيانو د ادبياتو ځانگړي وبيپانه ده - له ماشومانو او کوچنيانو سره د تاوتريخوالي په باب گڼې مقالې او لارښوونې آنلاين شوي دي او وخت په وخت **آنلاين** کيږي.

پاسنيو يادو قلموالو او ځينو نورو ليکوالو زموږ د ټولني ستونزو ته په کتو سره، له ماشومانو او کوچنيانو سره د تشدد موضوع ته په پام، دا موضوع او دا ستونزه تر خپلې وسې په مستند ډول څيړلې ده، د خپلو تجربو او پوهې نه يې په استفادې سره حللارې ور ته ښوولې دي، خو زه يې داسې انگيرم چې تر څو د ټولني فکري تگلوري بدل نه کړای شي، نه شي کيدای چې له کوچنيانو او ماشومانو سره د روان تشدد مخه ونيول شي، لومړی بايد په عام ډول پر ټولنه باندې په حاکم فکري سيستم کې بدلون راوستل شي، بيا نو کولای شو د روان تاوتريخوالي مخه ونيول شي او دا کار د تعليم د عاميدو له لارې ډير ښه تر سره کيدای شي.

زموږ په ټولنه او هيواد کې دغسې چې له ډيرو نورو جدي مسايلو سره، سر سري او عادي چلند کيږي، له ماشومانو او کوچنيانو سره د تاوتريخوالي ستونزې ته هم دومره چې ښايي پاملرنه، نه شوي او نه هم پاملرنه کيږي، خو په نورو هيوادونو کې دا مسأله دومره جدي نيول کيږي چې په دې برخه کې نوي قوانين طرحه او پارلمان ته وړاني کيږي او د پارلمان له تاييد نه وروسته يې اړوند ارگانونه په جدي ډول تطبيقوي. په همدې نږدې ورځو کې د اندونيزيا پارلمان دا موضوع تصويب کړه چې له کوچنيانو سره د جنسي تاوتريخوالي مجرمينو ته د عقيميدو او خسي کيدو **سزا** ورکړل شي.

دا موضوع د اندونيزيا په پارلمان کې هغه وخت را پورته شوه چې له دې نه څو ورځې وړاندې پر يوې څوارلس کلنې نجلی باندې ډله ايز جنسي تيري وشو او هغې جلی خپل ژوند له لاسه ورکړ. خو زموږ په هيواد او زموږ پر ټولني باندې داسې وحشت حاکم کړای شوی دی چې دې ته ور ته پيښې هره مياشت، هره اونۍ او ښايي هره ورځ وشي، خو د څه ويلو څوک نه شته او عاملين يې هسکه غاړه گرځي. له ماشومانو او کوچنيانو سره د تاوتريخوالي پر موضوع باندې، تر ټولو په نوي مقاله کې چې په تاند وبيپانه کې مې له نظره تيره شوه، يو ليکوال د ښونکي د ورځې په پلمه دا موضوع مطرح کړې ده چې په ښونځيو کې تر ټولو نه مخکې خپله ښونکي له زده کونکو سره هم لفظي تاوتريخوال کوي او هم فزيکي تاوتريخوالی. د ده د ليکنې سر ليک دا دی:

«د ښونکي ورځ، تعليم په وهلو نه په مينه زده کول کيږي»

د دې ښاغلي د ليکنې څو **کرښي** به ولولو:

«يوه ورځ مې فکر وکړو که زه په ټولگي کې تر ټولو کمزوری او د پوښتنې کولو جرات نلرم خو لاعمل يې د ماشومتوب د سکول د ښوونکيو سلوک دی، تشدد سپکاوی او توهين دی خو چې د افغانستان او پاکستان دا نور زده کوونکي ولې د پوښتنې جرات نلري، کله چې مې د دواړه هيوادونو د هلکانو څخه وپوښتل نو هغوی راته هم دغه لامل وښودلو چې د سکول تشدد او توهين ترې زړه وباسلی چې وس پرې کړيږي. مهمه نه ده چې تاسو دې زما د دې خبرې سره موافقه يئ چې گڼې په وهلو او تشدد د يو زده کوونکي په لويې والي کې بې جراته او بې همته کوي، که څوک په دې فکر وکړي کيدای شي په کومه نتيجه ورسېږي. تعليم په وهلو نه په مينه زده کيږي، که د ماشوم سره د ترڅي پرځای خوره و ويل شي هغه کار بيا ماشوم په مينه کوي، د ښونځي ښونکي که هر رقم وي ډېر د عزت او احترام وړ وي، که ښونکي نه وي نن به ما دا ليکنه نه وه کړې، نه به تاسو دا ليکنه لوستلې وه، ښونکي پيشه په ټوله کې د هرې پيشې ستره ده ولې چې د دې پيشې روسته بيا نورې پيشې پيل کيږي، ښوونکي د ټولني د سر گل دی...»

د دويمې برخې پای

د پاڼو شميره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ